

15974**Wijziging van de Beginselenwet voor de Kinderbescherming en andere wetten in verband met de verlaging van de leeftijd waarop volgens het Burgerlijk Wetboek de meerderjarigheid wordt bereikt tot achttien jaar****VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR JUSTITIE¹**

Vastgesteld 4 februari 1987

De leden van de fractie van de **P.v.d.A.** vroegen of de bepalingen die zijn neergelegd in de algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 3, 1e lid onder c van de Beginselenwet voor de kinderscherming ook van toepassing zijn op de voortgezette hulpverlening aan de 18–21-jarigen. Indien het antwoord op deze vraag bevestigend is, had artikel 3 op dat onderdeel dan niet moeten worden aangepast?

In diverse wetten, zoals onder meer genoemd in de artikelen III, V en IX van het onderhavige wetsvoorstel, worden de bepalingen met betrekking tot uitkeringen na overlijden aan minderjarigen, gewijzigd in «kinderen die de leeftijd van eenentwintig jaar nog niet bereikt hebben en niet gehuwd zijn of niet gehuwd geweest zijn.»

In nagenoeg alle wetten die conform worden gewijzigd, is een bepaling opgenomen dat zo spoedig mogelijk na het overlijden van degene waaraan de uitkering wordt ontleend, aan diens weduwe een uitkering wordt toegekend ten bedrage van het pensioen of uitkering over bijvoorbeeld een tijdvak van twee maanden (weduwenuitkering). Dit staat onder meer in artikel Q6 van de Algemene Burgerlijke Pensioenwet en van de Spoorwegpensioenwet; de Algemene militaire pensioenwet; artikel 40b Wet op de noodwachten, artikel 6 lid 2 van de Wet Schadeloosstelling leden van de Tweede Kamer, artikel 12 van de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers en artikel 102 Algemeen Rijksambtenarenreglement bevatten analoge bepalingen. Dit is geen limitatieve opsomming. Bij ontstentenis van een weduwe, geschiedt de uitkering ten behoeve van de minderjarige kinderen van de overledene. Ontbreken minderjarige kinderen, dan kan de uitkering plaatsvinden aan de meerderjarige kinderen indien de overledene hun kostwinner was.

De aan het woord zijnde leden stelden de vraag of het niet juist zou zijn geweest ook met betrekking tot de «weduwenuitkering danwel eenmalige uitkering bij overlijden» in deze artikelen het begrip «minderjarige kinderen» te vervangen door «kinderen die de leeftijd van eenentwintig jaar nog niet hebben bereikt en niet gehuwd zijn of geweest zijn». Ten aanzien van deze kinderen bestond voor de overledene immers de verplichting om te voorzien in de kosten van levensonderhoud en studie. Dat betekent anderzijds dat «meerderjarige kinderen» in de desbetreffende artikelen zou moeten worden vervangen door «kinderen die de leeftijd van 21 jaar hebben bereikt, danwel gehuwd of gehuwd geweest zijn».

¹ Samenstelling:

Mw. Leyten-de Wijkerslooth de Weerdesteyn (CDA) (voorzitter), Wagemakers (CDA), Kuiper (CDA), Mw. J. H. B. van der Meer (PvdA), Van Veldhuizen (PvdA), Burkens (VVD), Heijne Makkreel (VVD), Glastra van Loon (D66), Mw. van Leeuwen (PSP), Mw. Bolding (CPN), De Gaay Fortman (PPR), Holdijk (SGP), Schuurman (RPF), Van der Jagt (GPV).

De leden van de fractie van de **V.V.D.** sloten zich bij bovenstaande vragen aan.

De leden van de fractie van de **S.G.P.** vroegen hoe de bewindslieden de discrepantie waarden die zal ontstaan c.q. reeds bestaat tussen de rechten op wezenpensioen (op grond van de onderhoudsplicht van de ouders) krachtens de overheidspensioenwetten en de aanspraken krachtens particuliere pensioenverzekeringen.

De voorzitter van de commissie,
Mevrouw Leyten-de Wijkerslooth de Weerdesteyn

De griffier van de commissie,
Mevrouw Dijkstra-Liesveld